

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.671 van 27 oktober 1998
in de zaak A. 79.456/XII-1506.**

In zake : Ronald MEERMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten E. VAN der MUSSELE en
Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
gouverneur van de provincie Antwerpen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ronald MEERMANS op 22 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 17 juni 1998 van de gouverneur van de provincie Antwerpen waarbij "de aanvraag, ingediend door de bewakingsfirma Baron Security, tot het bekomen van een vergunning voor het dragen van een verweervuurwapen ten gunste van de heer Meermans Ronald, (niet wordt) ingewilligd".

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VAN der MUSSELE, die verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris-jurist M. BOECKX, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 18 november 1997 dient de werkgever van de verzoekende partij, de bewakingsfirma Baron Security, een aanvraag in tot het bekomen van een vergunning voor het dragen van een verweervuurwapen ten gunste van de verzoekende partij.

1.2. Bij brief van 10 februari 1998 verstrekt de Procureur des Konings van Antwerpen aan de provinciegouverneur een negatief advies over de aanvraag. Het advies wordt als volgt verantwoord :

"Betrokkene ontvangt schietonderricht in het kader van zijn beroepswerkzaamheden bij de bewakingsonderneming, maar zijn mentale ingesteldheid en persoonlijkheid staan een toelating tot het dragen van een wapen in de weg.

Verzoeker is gekend in de notitiën van mijn parket wegens het plaatsgrijpen van gewelddelicten op

1 september 1973 en 10 augustus 1974. De feiten dateren van geruime tijd terug maar het tijdsverloop doet geen afbreuk aan het gewelddadig karakter ervan. Deze feiten werden vervat in het dossier 47.356/74.

Ik wens U eveneens opmerkzaam te maken op het feit dat betrokkene een bezitsvergunning verkreeg voor het semi-automatisch pistool Jericho en een conversie-looppistool I.M.J. Jericho (machtigingsnummers 94/20044 en 94/20046) waarvan de intrekking zich mijns inziens eveneens opdringt".

1.3. Met een brief van 3 maart 1998 aan de provinciegouverneur tekent verzoeker "beroep aan (...) tegen het voorgestelde advies" omdat hij voor de genoemde feiten "volledig in eer hersteld (is)". Hij voegt eraan toe :

"(Ik) hoop (...) op grond van deze gegevens dat de beslissing die U heeft genomen zult herroepen en mij mijn vergunning toestaan(n), zodat ik mijn plaats en werkgelegenheid in de firma veilig kan stellen, daar het aantal plaatsen maar beperkt is".

1.4. Op 4 mei 1998 vraagt de gouverneur van de provincie Antwerpen aan de Procureur des Konings dat hij "niet ongevoelig (is) voor de argumenten van de heer Meermans", omdat de weigering voor hem "professioneel wellicht ernstige gevolgen (zal) hebben, terwijl het hier toch gaat om feiten die bijna 25 jaar geleden plaats vonden en er bovendien ondertussen eerherstel werd verleend".

1.5. Met een brief van 25 mei 1998 antwoordt de Procureur des Konings het volgende :

"(...)

Mijn ambt was en is nog steeds van mening dat gezien één der feiten (daterende van 25 en 17 jaar geleden en ook al volgde er eerherstel (not. nr. 38237/81)), valt onder de uitsluitingsvoorwaarden van art. 6,1° van de Wet van 16 april 1990 op de bewakingsonderneming zoals gewijzigd door de wet van 18 juli 1997 dit meebrengt dat geen draagmachtiging kan verleend worden en dat MEERMANS het beroep van bewakingsagent zelfs niet mag uitoefenen.

Sommige veroordelingen brengen immers een levenslang beroepsverbod mee. In casu was dit de veroordeling van 17 december 1982.

Deze stelling is ook terug te vinden in een Cassatiearrest van 30 april 1997, RW 97/98, kol. 860 e.v.) met betrekking tot een privé-detective omdat art. 619, 2de lid SV. bepaalt dat de wet op eerherstel niet van toepassing is op de veroordelingen die vervallenverklaringen of ontzettingen inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken en in een arrest van het Hof van Beroep Antwerpen, 7/12/83, Pas. II 1984, p. 72).

Omwille van de verstrekkende sociale consequenties heeft mijn ambt dit probleem onderzocht en is van mening dat er in casu geen enkele reden is om af te wijken van art. 6 van de Wet op de bewakingsondernemingen. De maatregelen zijn in het algemeen belang genomen".

1.6. Op 17 juni 1998 neemt de gouverneur van de provincie Antwerpen dan de thans bestreden beslissing. Zij bevat volgende motieven :

"(...)

Overwegende dat de bewakingsfirma Baron Security een aanvraag tot draagmachtiging heeft ingediend ten gunste van de heer Meermans Ronald, wonende te 2050 Antwerpen, Reinaartlaan 12 met het oog op de uitoefening van de functie van bewakingsagent door voornoemde;

Gelet op het advies d.d. 27 november 1997 van de minister van Binnenlandse Zaken;

Gelet op het ongunstig advies d.d. 10 februari 1998 van de procureur des Konings van Antwerpen die van mening is dat de vergunning moet worden geweigerd, daar betrokkene gekend is in de notitiën van het parket wegens het plegen van gewelddelicten;

Gelet op het schrijven d.d. 25 mei 1998 waarin de procureur dit ongunstig advies bevestigt en stelt dat de heer Meermans hieromtrent persoonlijk door hemzelf werd ontvangen en zeer uitgebreid in kennis is gesteld van de reden van zijn advies;

Overwegende dat artikel 6, 1° van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten de uitsluitingsgronden bepaalt voor de uitoefening van het beroep van bewakingsagent;

Overwegende dat de veroordeling van 17 december 1982 van de betrokkene onder deze uitsluitingsgronden valt";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing hem een ernstig nadeel berokkent dat moeilijk te herstellen is en dat door een schorsing daadwerkelijk kan worden voorkomen; dat hij het ernstig karakter van het nadeel ziet in het feit dat hij "niet meer in aanmerking komt voor (het uitvoeren van) gewapende opdrachten" waardoor hij in de maanden mei en juni reeds economisch werkloos geweest is en waardoor hij een nadeel ondergaat ten overstaan van collega's die nog wel aan het werk bleven en die ervaring hebben kunnen opdoen en nog verder zullen kunnen opdoen, in het feit dat hij ten overstaan van zijn werkgever geblameerd wordt en in het feit dat hij gevaar loopt om, in toepassing van artikel 6, 1° van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, ten gevolge van de beslissing van de gouverneur zijn werk te verliezen waardoor zijn reïntegratie na zijn strafrechtelijke veroordeling ophoudt; dat hij het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel ziet in het feit dat collega's die wel ervaring opdoen eerder dan hij een betrekking zullen krijgen en dat de werkgever toepassing zal maken van artikel 6, 1° van de wet van 10 april 1990, wat voor hem een situatie schept die vergelijkbaar is met een afzetting; dat hij

het nut van een schorsing daarin ziet dat artikel 6,1° van de wet van 10 april 1990 niet zal toegepast worden, dat hij opnieuw deel zal kunnen uitmaken van de lijst met kandidaten voor gewapende opdrachten en dat de verwerende partij haar beslissing zal moeten heroverwegen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat uit het feit dat verzoeker geen wapen mag dragen nog niet noodzakelijk voortvloeit dat hij door zijn werkgever ontslagen zal worden, terwijl uit contacten met die werkgever gebleken is dat de weigeringsbeslissing "geen rechtstreekse gevolgen heeft voor de tewerkstelling van (verzoeker)";

3.3.1. Overwegende vooreerst dat verzoeker geen draagvergunning bezit; dat hij dus volledig ten onrechte betoogt dat hij ten gevolge van de bestreden weigeringsbeslissing "niet meer" in aanmerking komt voor gewapende opdrachten en dat de schorsing van de bestreden beslissing hem zal toelaten door zijn werkgever opnieuw als een kandidaat voor gewapende opdrachten beschouwd te worden;

Overwegende dat het argument, geput uit het ontberen van ervaring en het oplopen van een steeds groter wordende achterstand ten overstaan van collega's die wel een vergunning bezitten, mogelijks als een nadeel kan worden gezien (het ligt voor de hand dat de werkgever de beschikbare plaatsen voor het uitoefenen van gewapende opdrachten in de eerste plaats zal toebeden aan personen die ervaring hebben bij het uitvoeren van gewapende opdrachten), maar dat de door verzoeker overgelegde gegevens de Raad er niet van overtuigen dat het nadeel moeilijk te herstellen is, inzonderheid omdat niet aangetoond wordt dat de ervaring van die aard is dat verzoeker, na het bekomen van de vergunning, ze ook niet spoedig zal kunnen verwerven;

3.3.2. Overwegende dat het moreel nadeel voortvloeiende uit de blaam waarmee verzoeker nu zijn werkgever tegemoet moet treden goedge maakt zal worden door de vernietiging van de bestreden beslissing;

3.3.3. Overwegende dat de vrees voor het ontslag ook niet als een uit de bestreden beslissing voortvloeiend nadeel kan worden gezien; dat immers verzoekers werkgever blijkbaar ook andere dan gewapende opdrachten vervult, dat verzoeker trouwens tot nogtoe en bij gebrek aan draagvergunning alleen maar dergelijke ongewapende opdrachten heeft kunnen uitvoeren en dat verzoeker niet bewijst -zelfs niet beweert- dat hij precies was aangekomen om gewapende opdrachten uit te voeren zodat het niet bekomen van een draagvergunning bijna automatisch zijn ontslag tot gevolg moet hebben;

Overwegende dat een uitspraak over de vraag of de verwerende partij bij het beoordelen van de aanvraag acht mocht slaan op strafrechtelijke inbreuken waarvan de veroordeling het voorwerp uitgemaakt heeft van een beslissing tot herstel in eer en rechten verzoeker gewis van nut kan zijn wanneer zijn werkgever zou overwegen hem, in toepassing van artikel 6, 1° van de wet op de bewakingsondernemingen, te ontslaan, maar dat zulks nog niet betekent dat dat ontslag het rechtstreeks gevolg is van de thans bestreden weigeringsbeslissing; dat de omstandigheid dat iemand zich schikt naar een bepaalde interpretatie van de wetgeving nog niet betekent dat de ene beslissing het gevolg wordt van de andere; dat de later te maken vaststelling -wat verzoeker vreest en als een nadeel inroept- dat de ontslagbeslissing geïnspireerd zal zijn door de interpretatie die de verwerende partij binnen de uitoefening van haar specifieke wettelijke bevoegdheid nu meent te kunnen geven aan strafrechtelijke bepalingen niet betekent dat dat nadeel voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de

bestreden weigering om aan verzoeker een draagvergunning te verlenen;

3.4. Overwegende dat verzoeker het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoonst,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig oktober 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.